

VLÁDA ČESKÉ REPUBLIKY

Příloha
k usnesení vlády
ze dne 23. listopadu 2009 č. 1415

Stanovisko

vlády k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další zákony (sněmovní tisk č. 945)

Vláda na své schůzi dne 23. listopadu 2009 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další zákony (sněmovní tisk č. 945), a vyslovila s tímto návrhem **nesouhlas** především z těchto důvodů:

1. Vláda považuje navržený zásah do úpravy nemocenského pojištění ve vztahu k poskytování náhrady mzdy, platu nebo odměny (dále jen „náhrada“) při krátkodobé pracovní neschopnosti za zcela nevhodný, oslabující motivaci zaměstnanců, příslušníků, vojáků a dalších nezneužívat pracovní neschopnost a zdravotní péči. Navrhované zrušení tzv. karenční doby v prvních třech dnech nemoci eliminuje prokazatelné přínosy stávající právní úpravy zejména v oblasti zamezení zneužívání krátkodobé nemoci. Zavedení náhrady za první 3 dny pracovní neschopnosti a s tím související další snížení pojistného pro zaměstnavatele by mělo negativní ekonomické dopady, které by se pak v každém případě projevil zejména snížením příjmů státního rozpočtu, počínaje rokem 2011, a to za trvalé snahy o snížení schodku státního rozpočtu.
2. Vláda konstatuje, že problematika upravená návrhem zákona není sice právem ES/EU přímo regulována, nicméně má návaznost na pravidla týkající se rovnosti. V tomto ohledu je nutno zmínit zejména směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. června 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání a v návaznosti na ni zákon č. 198/2009 Sb., antidiskriminační zákon, který ji transponuje. Předložený návrh vykazuje zřetelné znaky porušení principu rovnosti v úrovni zabezpečení za první 3 dny dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény mezi jednotlivými skupinami pojištěnců a to tím, že stanoví v části první (Čl. I) méně výhodnou úpravu oproti úpravám ostatním, pokud se týče karantény. V části sedmé (Čl. VII.) se pak nad rámec všech ostatních úprav navrhuje vyšší výhody oproti ostatním navrhovaným úpravám v případě dočasné pracovní neschopnosti. Z judikatury Soudního dvora ES (srov. rozsudek C-320/00 ve věci Lawrence) vyplývá, že srovnatelnost při posuzování rovného zacházení se nemusí vztahovat pouze k jednomu zaměstnavateli, je-li možné určit jeden zdroj financování (v předloženém návrhu zákona jde o státní rozpočet).

Z výše uvedeného vyplývá, že předložený návrh je pouze částečně slučitelný s právem ES/EU, neboť bez bližšího zdůvodnění porušuje princip rovného zacházení v systémech sociálních zabezpečení zaměstnanců.

3. Dalším nedostatkem je, že návrh zákona neobsahuje přechodné ustanovení, a to v části deváté – Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti; v případě změny sazeb pojistného je takové přechodné ustanovení nezbytné. Návrh má i legislativně technické nepřesnosti, např. v části páté v textu věty první za slovy „Uvolněnému členu zastupitelstva obce za první 3 kalendářní dny dočasné pracovní neschopnosti náleží“ chybí slova „měsíční odměna za každý kalendářní den“.
4. Vláda se neztotožňuje s tvrzením předkladatelů, pokud jde o vyčíslení dopadu na státní rozpočet a jiné veřejné rozpočty; toto tvrzení vláda považuje za podhodnocené. Pokud jde o finanční dopady na zaměstnavatele, i toto tvrzení považuje vláda pro jeho obecnost za neprůkazné.